

повече съ чисто литературни дѣйствия. Той слѣдваше наистина революционнитѣ движения, но самъ той бѣше комитетъ, както бѣхъ станалъ азъ въ послѣдне врѣме.

Обаче въстаническитѣ дѣйствия слѣдваха своя прѣдначартанъ пжтъ, който бѣха усвоили отъ по-прѣдишни врѣмена.

Ботьовъ бѣше се прилѣпилъ въ началото при Каравелова, но по какви причини неznamъ, тѣ се бѣха скарали и раздвоили единъ отъ другото. Така сжщо и *Василъ Левски*, дяконътъ както го наричахме, тоже бѣше се прилѣпилъ при Каравелова, но и съ него се бѣше скаралъ Каравеловъ.

Този *Василъ Левски* въ мое врѣме бѣше най-вѣрния нашъ агентъ, който ходѣше изъ България и проповѣдваше въстанието. Той наистина бѣше *единствений, най-живий и най-способний агентъ*, който разпространяваше пропагандата за *тайнитѣ съзаклѣти български комитети* изъ България, лично съ живо слово и дѣло, а особено въ Софийско, Плѣвенско, Ловечко и други мѣста. Той бѣше *ръдакъ духъ съ смѣлъ куражъ, примѣрно дѣйствие и самоотрицание*; Богъ да го прости и вѣчна му признателность.

Не мога да знамъ дѣйствията и работитѣ на Каравелова точно, но знамъ че въ негово врѣме се проявиха крупни дѣла по въстанието, както бѣше това на прѣминуванетоъ съ Австрийский вапоръ, *Радецки* (май 1867 г.) на Христа Ботьова съ дружината си въ България, въ което ако и да не бѣше Каравеловъ никакъ намѣсенъ въ него, но то стана въ негово врѣме. Послѣ възстанията въ Южна България 1876, когато, въ мѣсець май тая година, станаха и кланетата въ Батакъ, Перущица и другагѣ, които направиха цѣлъ свѣтъ да се потърси, дори и най-апатичний до тогава *Енглезъ*. Тия кланета бѣха, между другитѣ злини съвокупни въ турската империя, и една отъ главнитѣ причини за свикването на Цариградската Конференция, рѣшенията, на която